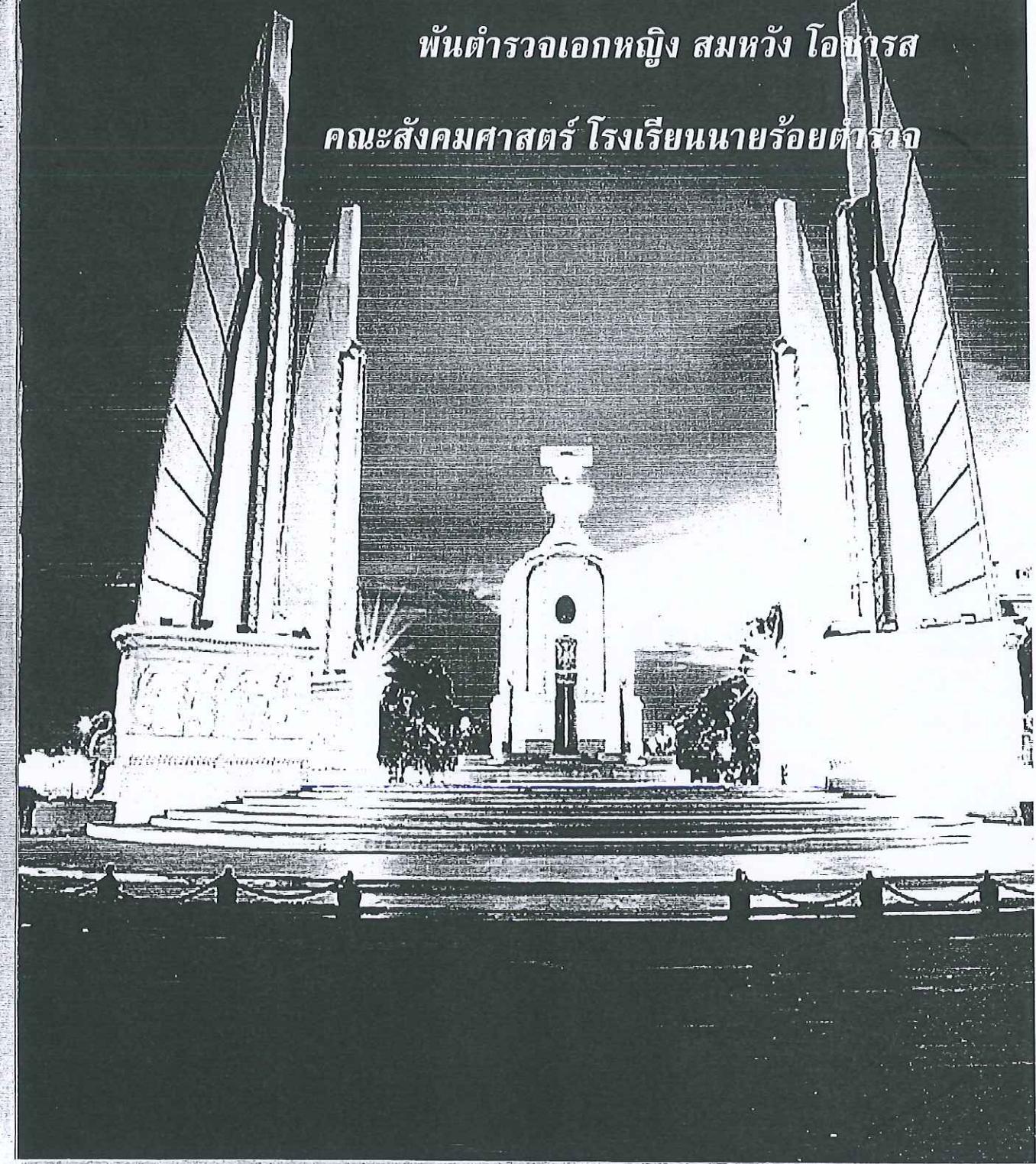

ประชาธิปไตยกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

พันตำรวจเอกหนึ่ง สมหวัง โอบารส

คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยศึกษา

203.17

ประชาธิปไตยกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง
ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2 แก้ไขเพิ่มเติม

พันตำรวจเอกหญิง สมหวัง โอชารส
คณบดีสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

คำนำ

ฉบับตั้งแต่ปี 2475 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบันจะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีปัญหานี้เรื่องความมั่นคงของประเทศอีกด้วย เพราะยังไม่การท้าวสูญประหาร ก้าวเดือดตั้งแต่และการเขียนรัฐธรรมนูญใหม่บ่อยมาก เป็นเหมือนวัน หรือวันจราحتาร์ทางการเมืองที่จำเป็นจะต้องแก้ไข คงจำนวนไม่น้อยมักคิดว่าเป็นภัยประเทศอีกด้วยคือ การท้าวสูญประหาร และการเขียนรัฐธรรมนูญใหม่ แต่ผู้เขียนคิดว่า การที่ประเทศไทยปัจจุบันเป็นประเทศไทยยังล้มลุกคลุกคลานอยู่นั้นเป็นเพราะประชาชนที่ไม่ได้ไปยังมีความรู้ ความเข้าใจ ความสนใจ และมีส่วนร่วมในทำการเมืองน้อยเกินไป ดังนั้นการพัฒนาประเทศอีกด้วยให้เข้มแข็ง ได้นั้น สิ่งสำคัญคือการให้ความรู้ที่ถูกต้อง และสร้างความมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ปลูกฝังให้ประชาชนตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการเมือง ที่มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ไม่ใช่การเมืองที่ขาดหายไป สำหรับการเมือง ให้ความรู้ ความเข้าใจ ให้จากการเมืองที่มีส่วนร่วมทางการเมือง รู้ถึงบทบาท สิทธิและหน้าที่ของตนเอง ให้พัฒนาตนเองไปสู่การเป็นพลเมืองดีในสังคม โดยไม่ลืมที่จะพัฒนาประเทศอีกด้วยในท้องถิ่นของตนเองให้เข้มแข็ง เพราะเมื่อท้องถิ่นแล้วห้องถิ่นเมืองเข้มแข็ง ก็จะส่งผลถึงความเข้มแข็งของประเทศนั่นเอง

หนังสือเล่มนี้มีจุดประสงค์หลัก เพื่อให้นักเรียนนายร้อยตำรวจ ได้ศึกษาและทำความเข้าใจพื้นฐานประเทศอีกด้วยและความสำคัญของการเมืองส่วนร่วมทางการเมือง ในฐานะแกนคือนักเรียนนายร้อยตำรวจที่เป็นประชาชนคนหนึ่ง และอีกฐานะ คือ นักเรียนนายร้อย ตำรวจในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพราะเมื่อนักเรียนนายร้อยตำรวจจะทำการศึกษาแล้วจะต้องไปปฏิบัติหน้าที่ในท้องถิ่นต่าง ๆ ทั่วประเทศ ได้มีโอกาสสัมผัสกับประชาชนทั่วไป หากมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นโอกาสเดียวที่จะได้ปลูกฝังให้ความรู้ให้คำแนะนำแก่ประชาชนในโครงการต่าง ๆ ของตำรวจ ซึ่งผู้เขียนเห็นว่า เป็นประโยชน์อย่างยิ่งทั้งต่อตนเอง และประเทศไทย

ประเทศไทยกับการเมืองส่วนร่วมทางการเมือง

คำนำ

คำนำ

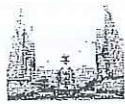
ความสำเร็จของหนังสือเล่มนี้สำเร็จได้ด้วยการค้นคว้าข้อมูลจากตำรา
หลายเล่มตามรายชื่อที่ได้อ้างอิงไว้ในบรรณานุกรม จึงขอกราบขอบพระคุณผู้ที่มีราย
ได้อ้างนามในบรรณานุกรมทุกท่านที่เป็นอย่างสูง หวังว่าหนังสือเล่มนี้ คงจะนำไป
ต่อเนื่องเรียนนายร้อยตำราฯ เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านและผู้สนใจได้พอสมควร ผลลัพ
คุณประโยชน์อันเกิดจากหนังสือเล่มนี้ ขอนำส่งแด่ บิตา มกราคม พ.ศ. พระคุณ และคุณ
ทั้งหลายที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้เรียนด้วยความเมตตาด้วยด้วยดี

พันตำรวจโทหญิง สมหวัง

เมษ

คำนำ

ประชาริปป์โดยกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

คํานำ

ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2

จากคำว่าด้วยฯ
ผู้ที่มีรายนามซึ่ง
อำนวยประยุทธ์
ทรงผลสำเร็จและ
นและครุอาจารย์

สมหวัง โอชารส
ขายน 2553

การจัดพิมพ์หนังสือประชาธิปไตยกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองในครั้งที่ 2 เกิดขึ้น
เนื่องจากการที่ผู้เขียนได้นำแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องประชาธิปไตยกับการมีส่วนร่วม
ทางการเมืองไปสอนนักเรียนนายร้อยตำรวจ แล้วพบว่าสิ่งที่นักเรียนต้องการรู้และนำไปใช้
ประยุทธ์นั้น ล้วนหนึ่งคือพื้นฐานการปกครองระบอบประชาธิปไตย อีกส่วนหนึ่งคือการมี
ส่วนร่วมทางการเมือง และการประยุกต์การมีส่วนร่วมทางการเมืองไปใช้ประยุทธ์ในการ
ปฏิบัติงานเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว

ดังนั้นผู้เขียนจึงนำหนังสือที่ใช้มาปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมบางส่วน เพื่อให้เกิด
ประยุทธ์กับนักเรียนนายร้อยตำรวจและสามารถนำไปปรับใช้ได้มากขึ้น

พันตำรวจเอกหญิง สมหวัง โอชารส

ธันวาคม 2555

ประชาธิปไตยกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ.....	1
บทที่ 2 ประชาธิปไตย.....	9
ความหมายของประชาธิปไตย	9
ประวัติความเป็นมาของประชาธิปไตย	12
พัฒนาการประชาธิปไตยของไทย	21
กระบวนการทางการเมืองแบบประชาธิปไตย	30
รูปแบบการปกครองระบอบประชาธิปไตย.....	31
ประเภทของประชาธิปไตย	44
หลักการประชาธิปไตย.....	59
การพัฒนาประชาธิปไตย.....	66
การเป็นพลเมืองดีในวิถีประชาธิปไตย.....	71
การเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมไทยและสังคมโลก	74
ปัจจัยที่เอื้อต่อระบอบประชาธิปไตย.....	79
ทิศทางใหม่การพัฒนาสังคมไทย.....	83
เยาวชนจะเข้าใจประชาธิปไตยได้อย่างไร.....	87
บทที่ 3 การเมืองภาคประชาชน.....	91
ความหมายของการเมือง.....	91
การเมืองภาคประชาชน.....	93
แนวคิดเรื่องการเมืองภาคประชาชน.....	98
พัฒนาการของ การเมืองภาคประชาชน.....	108
ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเมืองภาคประชาชน.....	114

ประชาธิปไตยกับการเมืองร่วมทางการเมือง

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
วัฒนธรรมทางการเมืองที่สำคัญของไทย.....	124
ปัญหาการเมืองภาคประชาชนของไทย.....	125
บทที่ 4 การมีส่วนร่วมทางการเมือง	127
ความหมายของการมีส่วนร่วม	127
ประชาชนกับบทบาททางการเมือง	128
ความสำนึกรหงการเมือง.....	131
การมีส่วนร่วมทางการเมือง.....	133
แนวคิดการมีส่วนร่วมทางการเมือง	134
การมีส่วนร่วมทางการเมืองของพลเมือง.....	134
รูปแบบการมีส่วนร่วมทางการเมือง.....	136
ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง.....	143
แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน.....	148
ทิศทางการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอนาคต.....	152
บทที่ 5 การมีส่วนร่วมของประชาชนกับงานด้ำรวจ.....	155
กอตดำเนินการด้านภารมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านกิจกรรมด้ำรวจแห่งชาติ...	156
การนำแนวคิดภารมีส่วนร่วมของประชาชนไปสู่การปฏิบัติงานของด้ำรวจ.....	162
แนวคิดด้ำรวจผู้รับใช้ชุมชน.....	165
หลักการสำคัญของด้ำรวจผู้รับใช้ชุมชน.....	166
ปัจจัยแห่งความสำเร็จในงานด้ำรวจผู้รับใช้ชุมชน.....	171
บรรณานุกรม.....	177

บทที่ 1

บทนำ

หน้า	
124	จากการที่ประเทศไทยมีการปกครองด้วยระบบอบประชาธิปไตย อันมี
125	พระมหามาภชัตติย์ทรงเป็นประมุข ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองของไทยในปี
127	พ.ศ. 2475 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยาม
127	ซึ่วคราว พ.ศ. 2475 เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2475 นั้น ได้กล่าวเป็นจุดเริ่มต้นของ
128	การสถาปนาระบบปรัชญาที่นี้ในประเทศไทยเป็นครั้งแรก ประเทศไทยมีการพัฒนาการทาง
131	การเมืองเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน แต่จะเห็นว่าระบบประชาธิปไตยของไทยยังไม่มั่นคง
133	และพัฒนาเท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะมีปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดภาวะชะงักงัน เช่น เกิด
134	การรัฐประหาร ล้มล้างรัฐธรรมนูญ ล้มล้างรัฐบาลที่มีที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง
134	ของประชาชนเป็นต้น ปัญหาเหล่านี้เป็นวัฏจักรของระบบการเมืองการปกครองไทย
136	มาโดยตลอด นับแต่วัสดุธรรมนูญฉบับแรกประกาศใช้เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2475
143	จนกระทั่งถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ในปัจจุบัน ประเทศไทย
148	มีรัฐธรรมนูญมาแล้วทั้งสิ้น 18 ฉบับ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช
152	2540 ถือเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญ เพราะถูกยกยกร่างขึ้นภายใต้เจตนาณีของการปฏิรูป
155	ทางการเมือง มีผลทำให้โครงสร้างทางการเมืองเปลี่ยนแปลง ประชาชนมีส่วนร่วม
156	ทางการเมือง และมีบทบาทในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐมากขึ้น ซึ่งต่อมา
162	ภายหลังการรัฐประหารในปี พ.ศ. 2549 และประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
165	พุทธศักราช 2550 แทน ถึงแม้จะมีการวิพากษ์วิจารณ์ถึงเรื่องของที่มาและข้อบกพร่อง
166	หลายจุดที่อยู่ระหว่างการดำเนินการแก้ไข แต่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันยังคงข้อดีไว้
171	คือยังให้ความสำคัญต่อการให้สิทธิประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง
177	

เช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ดังเช่นในมาตรา 87 ของรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้ "รัฐมีหน้าที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติ และท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบและการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ฯลฯ" โดยเปิดช่องทางให้แลຍช่องทาง แต่การที่ประชาชนจะสามารถใช้สิทธิได้นั้น รัฐจะต้องดำเนินการตรวจสอบหมายเห็นเพื่อกำหนดร้ายละเอียด รูปแบบ และขั้นตอนเพื่อรองรับหลักการต่างๆ ซึ่งปัจจุบันจะพบว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยทางตรงของประชาชนในขณะนี้ มีเพียง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ.2548 ที่ได้กำหนดกระบวนการในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนไว้ โดยมีลำดับชั้น เป็นเพียงกฎหมายลำดับรองเท่านั้น ส่วนกระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชนโดยกลไกอื่นนั้น รัฐยังไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบในเรื่องดังกล่าวอย่างมากแต่ อย่างใด แต่ในปัจจุบันกำลังมีการดำเนินการในกระบวนการร่างพระราชบัญญัติการมี ส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นใน ร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าว ดังนั้นเพื่อให้ประชาชนสามารถที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองได้ อย่างแท้จริงสมดังเจตนาของรัฐธรรมนูญ รัฐจึงมีหน้าที่ที่จะต้องเร่งดำเนินการ ตรวจสอบที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับหลักการดังกล่าวโดยเร็ว ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชน สามารถใช้ช่องทางดังกล่าวเข้าร่วมพิจารณาปัญหาสาธารณะ และจะเป็นการเพิ่ม ระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชนได้อย่างแท้จริง

การปกคล้องในระบบประชาธิปไตย เป็นการปกคล้องที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการ ปกคล้อง มีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออกทางความคิด ความเห็น แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้ กฎระเบียบและไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้ใด สำหรับรูปแบบใหญ่ๆ ของประชาธิปไตย

๑๔๐ ดังเช่นในมาตรา
ชั้นมีส่วนร่วมในการ
คุณทั้งในระดับชาติ
ในการตัดสินใจทาง
การจัดทำบริการ
การตรวจสอบการใช้
การที่ประชาชนจะ
งานเดรายละเอียด
อย่างมากที่เกี่ยวข้อง
ในขณะนี้ มีเพียง
๙๙.๙% พ.ศ. ๒๕๔๘.
ก็ โดยมีลำดับชั้น
ทางการเมืองของ
สกัดว่าอภินาตร
ทางบัญญัติการมี
ความคิดเห็นใน
ทางการเมืองได้
เงื่องดำเนินการ
ที่ให้ประชาชน
จะเป็นการเพิ่ม

ส่วนร่วมในการ
ตัดสูญภัยให้
ประชาธิปไตย

สรุปได้ ๒ รูปแบบ รูปแบบแรกคือ ประชาธิปไตยทางตรง (Direct Democracy) เป็นรูปแบบของรัฐที่ให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการเมืองได้โดยตรง รวมไปถึงการร่างกฎหมายและนโยบายของรัฐบาล ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อสุดกรีโนราณ เป็นระบบการปกครองที่เก่าแก่ ระบบหนึ่ง หมายความว่า การปกครองในรัฐที่มีประชาชนไม่มากนัก ประชาชนในรัฐนั้นสามารถมุ่งเน้นเปลี่ยนแปลงได้มาก แต่สำหรับการเมืองที่มีประชากรจำนวนมาก ก็จะต้องมีระบบการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นระบบการเมืองที่สองคือ ประชาธิปไตยแบบทางอ้อม (Indirect Democracy) เป็นประชาธิปไตยแบบมีผู้แทนซึ่งมาจาก การเลือกตั้งของประชาชน ซึ่งผู้แทนเหล่านี้จะทำหน้าที่บริหารและตัดสินใจแทนประชาชน เป็นการปกครองที่ประชาชนจะเลือกผู้แทนไปทำหน้าที่แทนตนในการร่วมตัดสินใจทางการเมือง ซึ่งเป็นรูปแบบที่ใช้กันอย่างแพร่หลายที่สุดในสมัยปัจจุบัน โดยแบ่งเป็น ๓ ระบบคือ ระบบรัฐสภา (Parliamentary Democracy) เป็นระบบการปกครองที่รัฐบาลได้รับการเลือกเข้ามายังจากความเห็นชอบของรัฐสภา โดยประมุขแห่งรัฐอาจเป็นกษัตริย์หรือประธานาธิบดี แต่ประมุขฝ่ายบริหาร คือ นายกรัฐมนตรี ระบบประธานาธิบดี (Presidential System) คือ ระบบการปกครองที่อำนาจนิติบัญญัติและอำนาจบริหารแยกออกจากกัน โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขแห่งรัฐ และได้รับการเลือกตั้งเข้ามายังโดยตรงจากประชาชน และระบบกึ่งรัฐสภา กึ่งประธานาธิบดี (Semi Presidential System) คือ ระบบการปกครองที่ผสมผสานระหว่างระบบรัฐสภาและระบบประธานาธิบดี โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขแห่งรัฐ ซึ่งได้รับการเลือกตั้งเข้ามายังโดยตรงจากประชาชน และมีการแต่งตั้งคู่คณะรัฐบาลขึ้นมาเพื่อใช้อำนาจบริหาร

ในอดีตที่ผ่านมา สังคมไทยมีการใช้รูปแบบ หรือระบบการปกครองมาอย่างหลากหลาย ทั้งการปกครองโดยบุคคล หรือการปกครองโดยคณะกรรมการ ประชานเป็นเพียง ผู้เฝ้ามองดูสิ่งที่เหล่าผู้นำกระทำ และที่สุดประชานก็เป็นผู้ถูกกระทำ ซึ่งจากล่างได้กล่าวว่า ประชานไม่มีส่วนได้เสียที่สมควร ในทางตรงกันข้าม กลับได้ในสิ่งที่ไม่สมควร เช่น การรัฐประหาร การแย่งชิงอำนาจของเหล่าผู้นำ การแย่ง

ชิงประชาชนเพื่อใช้เป็นฐานอำนาจของเหล่านักการเมืองเป็นต้น แต่แท้ที่จริงแล้ว อำนาจที่นักการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน โดยได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ใช้อำนาจบริปัติไทยหรืออำนาจสูงสุดที่ใช้ในการปกครองประเทศนั้นเป็นของประชาชน เป็นการใช้อำนาจแทนประชาชน ดังนั้นการปกครองเพื่อให้สามารถในสังคมอยู่ร่วมกันโดยปกติสุขจะต้องถือมติของปวงชนในสังคมเป็นใหญ่ และจะต้องส่งเสริมภาระที่มีส่วนร่วมของประชาชนเป็นภาระสำคัญ

ปัญหาของการปกครองในระบบประชาธิปไตยของไทยอยู่ที่ประชาชนมีบทบาท หรือมีส่วนร่วมทางการเมืองน้อยกว่าที่ควรจะเป็น และการมีส่วนร่วนมักเป็นเรื่องที่ผู้ด้อยโอกาสขอยแบ่งอำนาจจากผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า เพื่อปรับปรุงวิธีชีวิตตนให้ดีขึ้น เพราะยังขาดความรู้ความเข้าใจที่แท้จริงในสิทธิ และบทบาทหน้าที่ของตนเอง ระบบราชการไม่เอื้อต่อการมีส่วนร่วม ที่สำคัญระบบคุปปลัมภ์เป็นคุปสรัชสำคัญที่ขัดขวางการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมถึงลักษณะของผู้นำและผู้ติดตามหลักประชาธิปไตยมีส่วนสำคัญต่อการส่งเสริมให้การปกครองในระบบประชาธิปไตยมีความเข้มแข็ง ทำไม่การมีส่วนร่วมของประชาชนจึงมีความจำเป็น อาจตอบได้ว่าเกิดจากปัญหาการครอบครองจากประชาธิปไตยแบบเดียวแทน ความล้มเหลวในการแก้ไขปัญหาให้ประชาชนจากการเมืองแบบรวมศูนย์ ความล้มเหลวของการพัฒนาแบบรวมศูนย์ จึงได้มีการนำเสนอความคิดในเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนมาใช้ในการแก้ปัญหาต่างๆ เหล่านี้

การมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) คือ การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ กระบวนการดำเนินโครงการ ร่วมรับผลประโยชน์ จากการพัฒนา มีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) การมีส่วนร่วมมีความหมายที่ครอบคลุม 4 ประการ คือ การเข้าไปมีอำนาจที่จะคิดทำมากขึ้น ไม่ว่าในเรื่องการเมือง หรืออำนาจในการตัดสินใจที่จะดำเนินการใด ๆ ต้องร่วมกันอย่างมีสิรภาพ เสมอกาคเท่าเทียมกัน และควรมีส่วนร่วมด้วยอย่างแท้จริง เช่นแข็ง (Active) มิใช่มีส่วนร่วม

ประชาธิปไตยกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง

แต่แท้ที่จริงแล้ว
มอบหมายให้เป็น
เทคโนโลยีของ
ห้องน้ำเป็นของ
จะต้องส่งเสริม

อยู่ที่ประชาชนมี
ส่วนร่วมมากเป็น
ปัจจุบันนี้วิถีชีวิตคนให้
น้ำ ของตนเอง
ประสบสำเร็จที่
ผู้คนตามหลัก
ประชาธิปไตยมี
จดوبได้ว่าเกิด
ลักษณะการแก้ไข
ขั้วนๆแบบรวม
นำมาใช้ในการ

ให้ประชาชน
เป็นปัจจุบัน
ความหมายที่
เรื่องการเมือง
ภาพ เสมอภาค
ไม่มีส่วนร่วม

อย่างผิดแผ่น เสื่อมชา(Passive) ต้องร่วมด้วยแต่ขั้นแรกของกระบวนการฯ จนถึงขั้น
สุดท้ายของโครงการ (Entire Envelopment Process)

หลักการของมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น หน่วยงานภาครัฐที่ต้องการ
ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพ ต้องยึดถือ
หลักการรวมผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้ามาในกระบวนการฯ (Inclusiveness) เปิดให้
ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน ควรเป็นการต่อสารสองทาง
(Dialogue) และมีการตอบโต้กลับ (Feedback) การจัดกระบวนการฯ มีส่วนร่วมของ
ประชาชนในการบริหารราชการต้องยืนอยู่บนหลักการของความตื่อสั้ดย์และเปิดเผย
ข้อมูลที่ให้ต้องเที่ยงตรง ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันสมัยให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน
กระบวนการฯตัดสินใจ

การมีส่วนร่วมของประชาชนในระบบประชาธิปไตย เป็นกระบวนการฯ ซึ่ง
ประชาชน หรือผู้มีส่วนได้เสียได้มีโอกาสแสดงทัศนะ ความคิดเห็นต่าง ๆ ที่มี
ผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ สืบสานไปยังผู้นำประเทศ เพื่อใช้ประกอบในการ
พิจารณา และตัดสินใจ เพื่อกำหนดนโยบายในการบริหารประเทศชาติ ให้สอดรับกับ
ปัญหาและความต้องการของประชาชนให้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการควบคุมการ
บริหารงานของรัฐบาลให้มีความโปร่งใส ตอบสนองความต้องการของประชาชน และ
มีความรับผิดชอบหรือสามารถตอบคำถามของประชาชนได้ ซึ่งเท่ากับเป็นการ
ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

การที่จะทำให้ระบบประชาธิปไตยเป็นระบบกระบวนการฯ ที่ดีได้ จะต้อง¹
มุ่งเน้นให้ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ที่ถูกเลือกโดยประชาชนให้เข้าไปทำงานที่ในการบริหาร
ประเทศ ทำงานที่โดยมุ่งเน้นผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ไม่ใช่เพื่อผลประโยชน์
ของตัวเองหรือพวกพ้อง หรือกลุ่มที่สนับสนุนตนเองแต่เพียงเท่านั้น การที่จะทำให้เป็น²
เช่นนี้ได้จะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยประชาชนต้องตระหนักรถึง
บทบาทหน้าที่ของตน ทั้งในการเลือกผู้ปกครองที่ดี และการตรวจสอบติดตามการ

ทำงานของตัวแทนที่เลือกไปทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม รวมถึงการตอบด้วย
ตัวแทนหรือผู้ปกครองที่ไม่ได้ออกไปด้วย หากภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง มีความรู้
ความเข้าใจ ก็จะทำให้ตัวแทนที่ถูกเลือกเข้าไปจำเป็นที่จะต้องทำหน้าที่ของตนเอง
อย่างเต็มที่ เพื่อให้ได้รับความไว้วางใจและความศรัทธาเชื่อมั่นจากประชาชน สิ่ง
สำคัญที่จะทำให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเมืองอย่างเข้มแข็งนั้น ได้แก่
การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ ที่จะต้องมุ่งให้ความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งปลูกฝัง
ค่านิยม และวัฒนธรรมแบบประชาธิปไตยให้กับผู้เรียน การรณรงค์ให้ความรู้กับผู้ที่ไม่
มีโอกาสได้รับการศึกษาก็ถือว่าจำเป็นมาก เพราะเมื่อประชาชนมีความรู้ความเข้าใจ
มากขึ้น ถูกหล่อหลอมให้มีวัฒนธรรมการเมืองแบบมีส่วนร่วมมากขึ้น ก็จะมีจิตสำนึก
ของเข้ามีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองตามหลักประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น

การมีส่วนร่วมทางการเมืองคือ กิจกรรมทั้งปวงของพลเมืองซึ่งต้องการมี
อิทธิพลต่อรัฐบาลและการเมือง โดยที่การกระทำหรือความพยายามนั้นเป็นได้ทั้ง
ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย การใช้กำลังหรือไม่ใช้กำลัง มีความสำเร็จหรือ
ล้มเหลว กิจกรรมดังกล่าวอาจเป็นกิจกรรมในระดับชาติหรือระดับท้องถิ่นก็ได้ การมี
ส่วนร่วมทางการเมืองเป็นหัวใจสำคัญของประชาธิปไตย หากประชาชนเฉียบขาดทาง
การเมืองก็จะตกเป็นเหี้ยของผู้ที่อาศัยกลไกทางการเมืองไปแสวงหาผลประโยชน์ได้
การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสำคัญในการสร้างประชาธิปไตยอย่างยั่งยืน
ส่งเสริมธรรมาภิบาล ตลอดจนสามารถควบคุม การบริหารงานของผู้บริหารได้ เพราะ
เมื่อประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น ก็จะทำให้มีการตรวจสอบการทำงานของผู้บริหาร
มากขึ้น และทำให้ผู้บริหารมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการ
ป้องกันการเมืองจากการกำหนดนโยบายที่ไม่เหมาะสมกับสังคม นั้น ๆ นอกจากนี้
การมีส่วนร่วมของประชาชนยังเป็นการสร้างความมั่นใจว่าเสียงของประชาชนจะมีคน
รับฟัง อีกทั้งความต้องการหรือความปรารถนาของประชาชนก็จะได้รับการตอบสนอง

๑ รวมถึงการติดต่อน
ความเข้มแข็ง มีความรู้
ทางหน้าที่ของตนเอง
มั่นจากประชาชน สิ่ง
ย่างเข้มแข็งนั้น ได้แก่
เมฆาใจ รวมทั้งปลูกฝัง
วงศ์ให้ความรู้กับผู้ที่ไม่
มีความรู้ความเข้าใจ
หากขึ้น ก็จะมีจิตสำนึก
ปฏิเสธมากยิ่งขึ้น

๒ รองซึ่งต้องการมี
เย้ายวนนั้นเป็นได้ทั้ง
ลัง มีความสำเร็จหรือ
ดับท้องถิ่นก็ได้ การมี
ประชาชนเฉื่อยชาทาง
เดงหาผลประโยชน์ได้
อาทิปฏิเสธอย่างยั่งยืน
องผู้บริหารได้ เพราะ
ทำงานของผู้บริหาร
ขึ้น อีกทั้งยังเป็นการ
คืน ๆ นอกจากนี้
กองประชานจะมีคน
ได้รับการตอบสนอง

สำหรับสำนักงานตัวตรวจสอบ ได้ให้ความสำคัญกับประชาธิปไตยและ
การมีส่วนร่วมของประชาชน และได้นำแนวคิดของการมีส่วนร่วมมาใช้ในงานของ
ตัวตรวจสอบฯ โดยกำหนดให้ในนโยบายของสำนักงานตัวตรวจสอบแห่งชาติ
และมีการจัดตั้งศูนย์ประสานงานประชาชน และอาสาสมัครช่วยงานตัวตรวจสอบ
สำนักงานตัวตรวจสอบแห่งชาติ (ศปช.ตร.) เป็นหลักในการดำเนินการขับเคลื่อนเครือข่าย
ภาคประชาชน นับว่าเป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์กับสำนักงานตัวตรวจสอบอย่าง
มาก ที่สำคัญหากงานตัวตรวจสอบได้รับความร่วมมือจากประชาชนและชุมชนต่างๆ ใน
การทำงาน ก็จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ของสังคม ชุมชน และประเทศชาติได้ในที่สุด

กล่าวโดยสรุป ระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้
ประชาชนได้แสดงทัศนะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ที่จะมีผลต่อชีวิต
ความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากระบบเฝ้าระวังให้การตัดสินใจของผู้เสนอโครงการหรือ
รัฐบาล มีความรอบคอบ ตลอดไปกับปัญหาและความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้น
แล้ว ยังเป็นการควบคุมการบริหารงานของรัฐบาลให้มีความโปร่งใส (Transparency)
และมีตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชน (Responsiveness) และมี
ความรับผิดชอบหรือสามารถตอบคำถามของประชาชนได้ (Accountability) ซึ่ง
เท่ากับเป็นการส่งเสริมการปักครองระบบประชาธิปไตยให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นนั่นเอง